

Ecz. Aysun KALE

Merhaba,

Yurtta ve dünyada olaylar hızla gelişip değişmekte. Her şey sürekli ve karşı konulmaz bir akış içerisinde. Yeni bir gerçek değil bu, yüzyıllardır biliniyor. Kara kaplı kitaplarda anlı şanlı uluların “güneş altında yeni bir şey yok” diye bağırma-larına karşın herkes biliyor bu gerçeği. Bir Anadolu filozofunun “aynı ırmakta iki kere yıkanılmaz” diye dile getirdiği bu gerçek içerisinde bulunduğumuz bu dö-nemde belirginleşmiş, olaylar daha bir hızlanmış, daha da belirgin bir akışkanlık kazanmış bulunuyor.

İşsizlik, ekonomik kriz, işten çıkarılmalar, iflaslar, ilaç sektöründe yaşanan vade ve iskonto değişiklikleri, SGK ödemelerindeki gecikmeler, bütçe uygulamala-rında karşılaşılan sorunlar... Son zamanlarda korkarak, bekleyerek hayatımızın merkezine koymuş olduğumuz krizler paketi haline geldi. Alıştığımız, bildiğimiz şeylerin çehresi hızla değişmekte, güvenip dayandığımız kuruluşlar şaşkınlıktan dona kaldığımız işler yapmakta, güvendiğimiz dallar elimizde kalmakta, her der-de deva reçeteler dertlere deva olmamakta...

Yarın ne getirecek? Hepimizin bilincinde ve bilinçaltında yatan soru bu. Ne olacak? Ne zaman? Daha mı iyi olur? Hangi yolu tutmalı? Ne yapmalı? Bu ve benzeri sorular kafalarda düğümlenmekte.

Ben birey olarak ne yapabilirim ki, neyi değiştirebilirim ki tek başıma? ... Dünya’da kriz var, ben değişsem ne olur? ...

Evet; aslında dünya, ülkemiz, şehrimiz, hatta eczanemizin içerisinde yaşa-dığımız olaylar dahi sürekli değişiyor. Biz bu değişimleri görmekte gecikiyoruz, değişen koşullara uyum sağlamakta gecikiyoruz, bir de öngörümüzü geliştire-medığımız için karşılaşılabilecek olası sorunlar için önceden ve uzun vadeli çö-züm yöntemleri üretmiyoruz.

Şimdi ise sıra bizler de. Sorulara, sorunlara çözüm arayıp bulunması gereken bir dönemdeyiz. Krize odaklanarak, SGK ve sanayi arasında yaşadığımız gel-gitlere kızarak, kendimize acıyarak, üzülmeye yaşamak yerine suskunluğumuzu bozarak yaşanan bu olaylar karşısında dimdik ayakta durup neler yapmamız gerektiğine bakmalıyız. Sürekli çözüm yolları üretmeliyiz ve kararlı bir biçimde uygulamaya çalışmalıyız. Bunun da yolu; var olan örgüt yapımız içerisinde bir-birimizle aktif iletişim haline girmekten geçer. Meslek haklarımız için yasal dü-zenlemeler gerçekleştirerek meslek kalitesinin yükseltilmesi, taleplerimize uygun hale getirilmesi hepimizin beklentisi. Bu amaçla da tüm meslektaşlarımızın katıl-dığı inançlı, açık sözlü, yaratıcı tartışmaların dönemi açılmalıdır.

ATATÜRK’ün şu sözleriyle deneyimlediği gibi ; “ ... Çeşitli olasılıkları çok iyi değerlendirmeli, en iyi görünenini yüreklilik ve kesinlikle uygulamalıdır...”

SEVGİYLE, HOŞ VE SAĞLICAKLA KALMANIZ DİLEĞİYLE ...

Asıl Tehlike!..

Bu ülkede eczacılık yapan herkes biliyor ki uzunca bir süredir işler hiç de iyi gitmiyor. Her yıl bir önceki yıldan daha zorlu ve sıkıntılı geçiyor. Eczacılar haklarının yeterince savunulmadığını ve gereken mücadelenin verilmediğini düşünüyor.

Bu gün geldiğimiz noktada Temmuz 2008 'de ve Ocak 2009 'daki sözleşme sürecinde yaşadıklarımızın büyük etkisi var. Bu sefer haklıyız ve başaracağız beklentisine giren ve örnek bir örgütlülük sorumluluğu gösteren meslektaşlarımızın yaşadığı hayal kırıklıkları bu olumsuz tabloyu oluşturdu.

Yaşanan her kayıptan sonra meslek örgütümüz sorgulanır hatta suçlanır hale geliyor. Eczacı ile örgütü arasındaki mesafe biraz daha açılıyor ve bunun sonucunda güven sorunu ve kopukluk yaşanıyor. Bu karmaşık durum içerisinde yapılan doğru işler ve iyi niyetli çalışmalar da yeterince değerini bulmuyor, anlam kazanmıyor.

Mayıs ayı sonunda yapılan başkanlar danışma toplantısında da açıkça görüldü ki üyelerdeki bu umutsuzluk dalgası ne yazık ki yöneticilerin bir kısmında da etkili olmaya başlamış. İşte asıl tehlike de burada başlıyor. En önemli gücümüz olan birliktelik ve örgütlü yapımız zarar görüyor.

Oysa bu zor dönemi her zamankinden daha fazla bütünlük içinde ve daha güçlü olarak, en az kayıpla aşmamız gerekiyor. Bunun için de hızla toparlanmamız, kısır çekişmeleri bir kenara bırakıp umut ve güven sorunumuzu çözmemiz gerekiyor.

İlaçtaki en büyük alıcı olan sosyal güvenlik kuruluşlarının ilaç alım koşullarını, üreticilerin de satış koşullarını belirlediği bir düzlemde zor koşullarda sağlık hizmeti vermeyi sürdürüyoruz.

Bu nedenle karşımıza çıkan her yeni sorun eczanelerdeki ekonomik sıkıntıyı daha da artırıyor.

Her gün önümüze konan ve eczanelere ek yükler getirecek İTS gibi yeni sorunlara çözüm ararken diğer taraftan da geleceğimizi de şekillendirmemiz, ülke insanımıza sunulan sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliği ve nitelikli hale getirilebilmesi için öneriler, projeler üretmeliyiz. Ülke gerçeklerini de göz önünde tutarak sağlık harcamalarının amacına uygun kullanılmasına katkı sağlamalıyız.

İlaç firmalarının keyfiyetine bırakılmış ticari iskontolarla oluşan karlılıkla bu işin sürmeyeceği açıkça ortaya çıkmıştır. Daha fazla kazanmayı düşünen firmalar ekonomik krizi de bahane ederek ticari iskontoları kaldırmış ve kendi karlılıklarını artırmışlardır.

Bazı ilaç firmaları ise özellikle eczacılık günü olan 14-Mayıs haftasında vade-leri uzatarak eczacılara jest (!) yaptıklarını dile getirmişlerdir.

Eczanelere uygulanan ticari iskontoları önce kaldırıp , daha sonra da vade uzatmanın tek bir anlamı vardır.Eczaneler düşük karlılıklarla ama depolara ödemelerini yapacak vadelerle çalışsınlar ve ödemelerinde sorun çıkmasın.Depolar da firmalara ödeme gecikmeleri yaşatmasın...

Oysa Ocak ayından beri, SGK ödemelerinin Mayıs ayından sonra gecikeceği ve bu nedenle eczanelerde sorun yaşanacağı herkesçe bilinmekteydi. Samimi yaklaşım bu tabloya göre doğru bir iyileştirme yapmayı gerektirirdi.

Ayrıca ticari iskontoların buharlaşmasının hemen ardından, Mayıs ayında ilaç alım koşullarında yapılan vade iyileştirmelerinin eczanelere yansması ise en erken 3 ay sonra olabilecektir.

Eczacı karlılığının taleplerimize uygun hale getirilmesi ve meslek hakkı alabilmemizin yasal düzenlemelerle ivedilikle sağlanması sorunun kalıcı çözümüdür ve uzunca bir süredir de tüm meslektaşlarımızın beklentisidir.

14-Mayıs eczacılık günü etkinliklerimizin başlangıcında da vurguladığımız gibi yaşadığımız tüm olumsuzluklara rağmen umutlarımızı ve tüm kesimlere örnek gösterilen örgütlü yapımızı kaybetmeden doğru bir yol haritası ile mücadeleyi sürdürmeliyiz.

Saygılarımla...

Ecz.Tuncay SAYILKAN